

1971-11-25

SENDER

Knud Ferlov

RECIPIENT

Sonja Ferlov Mancoba

FACTS

Document type:

Letter

Date explanation:

Dating in letter.translated 2025-02-07

General comment:

The hymn verse by Grundtvig that Knud Ferlov paraphrases is hymn 561, stanza 6. In addition, a line from François Villon is quoted from Ballade des Dames du Temps Jadis: "But where are the snows of yesteryear!"translated 2025-02-07

Sender's location:

Rom

Recipient's location:

Paris

Mentioned people:

Niels Ferlov

Bruno Hans Grausen

N. F. S. Grundtvig

François Villon Villon

Archive:

The Ferlov Mancoba

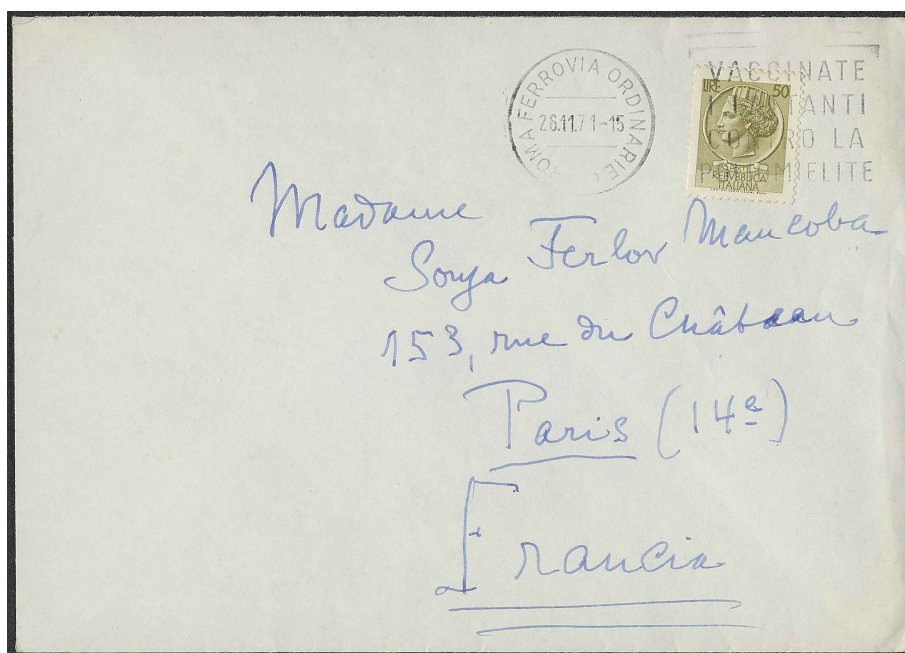
archive.translated 2025-02-07

DOCUMENT CONTENT

Knud Ferlov writes to Sonja Ferlov Mancoba that he was thinking of her, and a verse by Grundtvig came to his mind, which he writes to her. He follows this up with another phrase focusing on the transience of life and the passage of time. Additionally, he recounts that he has lived in a festive mood in connection with his 90th birthday.translated 2025-02-07

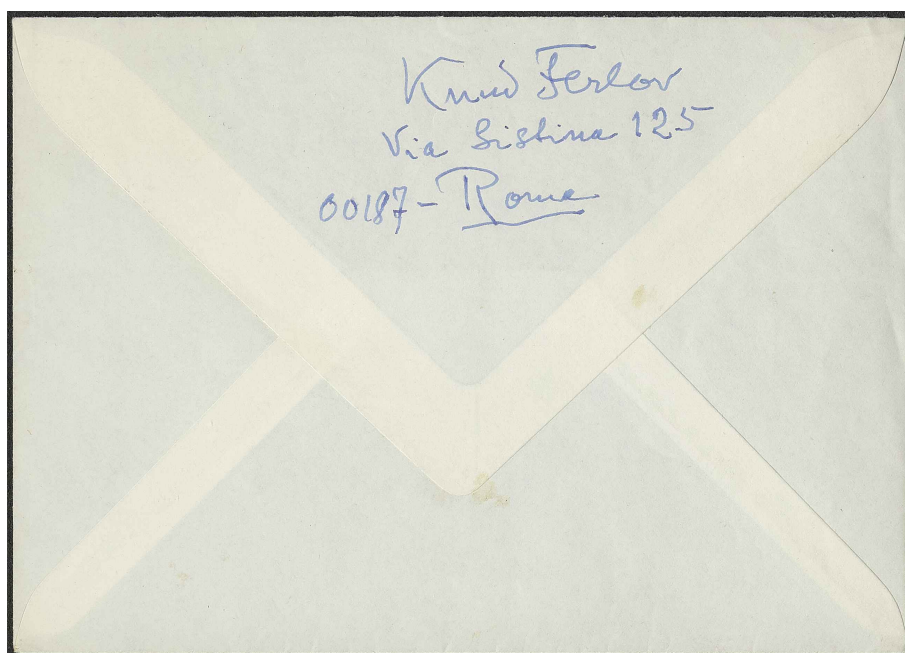
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Rom den 25 nov
1971.

Kiereste Sonya,
Jeg kom til at tænke paa
dig i morges, da jeg sprang ud af
sengen og en strofe af Grundtvigs
skønneste digt dukkede op i min
erindring:

" Fortrylledrøm
Om evig tids perle i tidernes skrin!
Du gækker de arve, som søge ^{om søgt} ~~om søgt~~
Hvad lyer det begæret at skabe med
Saa varigt de Kalde, hvad ^{kunst,} ~~sikkert~~ forsøer.

Som timer og aar.

Ju det er sandt: "Om søgt les
mejer d'antun!"

Ju var livet i en festens. M
havde en dejlig fed selsdag. Vor am =
bestadmand havde gjort en fin fro-
kost for mig, hvilket han havde in =
viteret Gyde, Jim og Niels. V.
havde en lystig for middag, og M

Klæder mig endnu til erindringer
om den, men den forgar "som
Aimer og aar". Men det vil
lykkes mig endnu engang at se
dig og Ernst og Wouge hermed. Det
forekommer mig temmeligt, at jeg skal
staa vinteren, der synes at blive
meget streng, især i den - og dog
intet er temmeligt for Gud. Hæ-
det svigter alting, naar man er
parat til at tage imod og det
mod alle af hvad man haaber.
Livet er ogsaa i det mod satte,
men vi mennesker har en usalig
Arang til at "perdere vitam per
Causas vivendi".

Med Kærlig hilsen til
jer alle og godt mod til Wouge
din gamle onkel
Jens.